

til at berøre mit personlige Forhold til denne Sag, thi det kan ikke negtes, at ligesaa vist som jeg troede paa, at denne Sag skulde blive gennemført, ligesaa vist som jeg intet Dieblst, indtil jeg erfarede det Modsatte, tvivlede om, at Ministerens Tilfagn om den var ærlig og alvorlig ment, ligesaa vist har jeg til Egnens Behoere aabent og ærlig udtalt, at jeg troede, at Baneanlægget var sikret. — Naar det ikke destomindre senere hen har vist sig, at Sagen er bleven standset, kan det ret vel forstaaes, at der fremkommer Yttringer af Uvilke, specielt imod mig, og, mine Herrer, heri ville De se, at der for mig er et vægtigt Motiv til at fremkomme med denne Forespørgsel, thi jeg indrømmer det — jeg fylder denne Egn's Behoere en Forklaring. Denne saa meget omtalte Transaktion kommer for Dvrigt Ingen ved, ligesaa lidt som Handelen om en Røddeskal, naar ingen Anden vinder eller taber, der ved end Modtageren og Dverdrageren, og disse ere enige. Men de, der kunne flage, ere Behoerne i Frederiksbunds Egnen, fordi jeg det tilstaar jeg — har sagt til dem paa en Tid, da jeg selv troede paa Foretagendet, at dette vilde og maatte komme i Stand. Men naar jeg nu staar her og dybtlig tør paaatag, at det ikke er min Skyld, at denne Sag er standset, saa ville De ogsaa kunne forstaa, mine Herrer, at jeg som et nødvendigt Motiv til min Forespørgsel maa fremdrage mit Forhold til denne Sag for at begrunde, at Skylden for Foretagendets Standning ikke ligger hos mig, men maa søges paa et andet Sted — ja, jeg kan sige det ligefrem — maa søges hos Indenrigsministeren. — Er dette saa, forekommer det mig afgjort og vist, at det vil være Indenrigsministerens Skyldighed at tilfredsstille dem, der ere blevene skuffede, ved at gøre Sit til, at der kommer et Forslag frem om en Sernbane til hin Egn. Der er for Dvrigt vakt flere Betæneligheder hos mig ved at berøre dette mit Forhold. Fra en Side er der blevet gjort gjældende, at jeg paany vilde drage en Storm over mig fra Pressens Side. De Herrer have set, i hvilken Grad dette allerede er sket. Fra en anden Side er det fremhævet, at jeg ved det, jeg kommer til at yttre, mulig kunde forulempe Andre, men

disse Betæneligheder kunne ikke afholde mig at fremdrage mit Forhold; thi det er en Nødværge for min Ære og for deres, som staa mig nær og ere mig kjære. Det er ikke blot om min egen Ære, jeg skal værne, men det er om Andres med. Derfor maa jeg fremdrage dette Forhold, og jeg tror, at jeg med Rette kan forlange det høie Things Dverbærelse og Taalmodighed et Par Timer, thi under min Graværelse har man anvendt, saavidt jeg skjønner, to Dage paa at omtale mig i Forbindelse med Sernbaneanlægget. Jeg tror, som sagt, derfor, at jeg kan hos Thinget gjøre Fordring paa Dverbærelse og Taalmodighed med hvad jeg har at sige. Allerede under Behandlingen af Drøvsørgsmaalet, blev Sernbaneanlægget inddraget, og jeg skal tillade mig her at gribe Leiligheden til at fremkomme med en Udtalelse om denne Drøvsø. Jeg vil ligefrem tillægge, at jeg erkjender Thingets Berettigelse til at drage mig til Ansvar for min Bortreise, men jeg maa til mit Forpar anføre, at det er usofærligt fra min Side, at den paaanteede Formfeil er begaaet. Jeg vidste ikke, at jeg havde Andet at gjøre, end hvad jeg gjorde, slet og ret at anmeldte min Bortreise. Det var ikke min Hensigt, som En og Anden kunde tro, at forsvinde af Hensyn til Sernbaneanlægget og give Andre frie Hænder. Net, naar jeg reiste, saa var det, fordi jeg var bunden ved et tidligere Løfte, saa var det, fordi jeg troede at kunne vise noget Nyttigt og Godt, og jeg tænkte mindst paa, at min korte Graværelse kunde vække saa megen Dømmersomhed, være saa megen Dmtale værd. Sin Dvrigt maa jeg bemærke, at, naar jeg som Officer reiste kort med Kongen Drøvsø, kunde jeg antage, at enhver yderligere Begrundelse af min Reises Nødvendighed var overflødig. — Smidertid erkjender jeg, at Folkethinget var fuldkommen berettiget til at drage Sagen frem, og jeg skal ingenlunde beklage mig derover. Hvad jeg derimod kan beklage mig over, er, at man under denne Sag har inddraget Sernbaneanlægget, og det er slet af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgfreds (Bille). Han er vel optraadt som Midder for min Sag — det er ganske vist — men han har tillige angrebet